Ao. 1858. Donderdag

No. 27. 4 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 1 Maart 1858.

Bij Gouvernements resolutie, dd. 27 Februarij jl. No. 1, is:

Aan den Heer H. Schorrenberg, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als Lid van het Militair Geregtshof voor de Nederlandsche West Indische Bezittingen, en als plaatsvervangend Lid van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, en zijn benoemd:

Tot Lid van dat Hof gedurende dit jaar, de gepensionneerde Kapitein J. Bronner en tot plaatsvervangend Lid van voornoemde Commissie de Med. Chir. et art. obstr. Doctor P. J. van Thienen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

26 Feb. Van den slaaf *Abel*, geboren in 1814, zoon van *Bebe*, toebehoorende aan Plant. *Morgenstond*, divisie *Para*.

» » Van de slavin *Christina*, geboren in 1823, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan, Plantage *Wederzorg*, divisie *beneden Commewijne*.

» » Van den slaaf *Christiaan*, geboren in 1817, zoon van *Buanga*, toebehoorende aan plantage *la Diligence*, divisie *boven Suriname*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.
POST - KANTOOR.

Ter kennis van belanghebbenden wordt gebragt, dat volgens alhier van wege het Post Kantoor te *Demerarij* ontvangen berigt, al de voor *Groot Brittannie* bestemde brieven van af 1n. April e. k. zullen moeten gefrankeerd zijn, daar dezelven anders geopend en aan de afzenders zullen worden teruggezonden.

Paramaribo, den 27 Februarij 1858.
De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.
POST - KANTOOR.

Op **Zaturdag** den 6den dezer, zullen de naar *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* per de Koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. MEIJER, te verzenden Brievenpakketten ten **10 URE** worden gesloten.

Paramaribo, den 2 Maart 1858.
De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

Transporten.

(2261) Den 25sten Februarij 1858. C. H. L. Bakker aan C. A. Wois voor de minderjarige kinderen van Clasina Woiski, met namen Frederika, Frits en Adella Woiski, van het Huis en Erf aan de *Prince Straat*, N. W. La. E No. 277*b*, O. W. La. D. No. 854*b*.

Den 1sten Maart. C. R. Pardo Wed. A. Nijs aan M. H. Castagne voor hare minderjarige kinderen Henriette Louisa Agatha en Charlotte Jacoba Cornelia, van het Erf met de daaropstaande Gebouwen aan de *Heeren Straat*. N. W. La. A No. 77, O. W. La. B No. 93.

Idem. A. Salomons Vendumeester, aan M. D. Samson voor zijne minderjarige kinderen, van het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug Straat*. N. W. La. B No. 180, O. W. La. D No. 407.

Idem. Dezelve aan J. Lijon voor Plantaadje *Susanna's dal*, van het Voorland van de verlatene Plantaadje *Clevia* c. a., gelegen aan de rivier *Suriname* tusschen de de Plantaadjen *Susanna's daal* en *Belwaarde*.

Paramaribo, den 1 Maart 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Transporten.

(135) Den 3den Maart 1858. C. R. Harper als moeder en exnatura Voogdes harer minderjarige kinderen met namen: A. Z. Harper, B. J. Harper en H. G. Harper aan J. C. Dodeweert, van het Huis en Erf op den hoek van de *Zwartenhovenbrug-* en *Weide Straat*, N. W. La. D No. 190, O. W. La. D No. 428.

Idem. A. Salomons Vendumeester aan A. Sawijer, van het Huis en Erf aan de *Graven Straat* N. W. La. A No. 44, O. W. La. B No. 6.

Idem. Dezelve aan W. J. Rietstap, van het Huis en Erf aan de *Watermolenstraat*, N. W. La. A No. 315 *a* en *b*, O. W. La. B No. 7.

Idem. Dezelve aan M. T. Hoogland, van de plantaadje *de Herstelling*, gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*, ter regterhand in het opvaren tusschen de plant. *Margaretha'sgift* en den verlaten grond *Weltevreden*, bekend onder divisiemerk La. H. No. 25.

Paramaribo, den 3 Maart 1858.
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

MARINE.

Ten behoeve der alhier gestationeerde Zeemagt wordt de levering aangeboden van: **200** paren HOOGE LEDEREN SCHOENEN.

Een paar schoenen als monster en het inschrijvings - billet zullen worden aangenomen ten kantore van den Heer Kolonialen Magazijnmeester, alwaar de billetten zullen worden geopend, op Maandag den 8n. a. s., des voormiddags ten 10 ure, en na goedkeuring aan den minst inschrijvende de levering gegund.

Paramaribo, den 2 Maart 1858.
De Stations Kommandant,
J. C. BAAK.

NIEUWSTIJDINGEN.

Nederlanden.

Rotterdam 30 January.

Onze regering heeft dezer dagen aan den Engelschen Ingenieur, den heer Lionel Gisborne, concessie verleend tot verbinding van het vasteland van Azie met Australie, door middel eener telegraaflijn langs onze Oost Indische bezittingen.

Deze ingenieur is reeds in het bezit van eene concessie van den onderkoning van Egijpte, om eenen draad van Alexandrie tot Suez te spannen. De sultan heeft hem het leggen eener onderzeesche lijn insgelijks vergund van Suez door de Roode Zee, en langs de kusten van Arabie tot aan de Engelsche Oost Indische bezittingen uitkomende te Hijderabad aan den Indus; welke lijn even als voor onze Oost Indische bezittingen werd verlangd, op verschillende kantoren langs de kust moet uitkomen. Van Hyderabad neemt het bewind der Engelsche Oost Indische bezittingen de daarstelling van lijnen op zich, soo ver die niet reeds bestaan, tot op het eiland Singapore. Van daar zou volgens de van ons gevraagde concessie de onderzeesche lijn door den heer Gisborne, geheel op zijne kosten, worden doorgetrokken om uit te komen op vier tot zes door de Nederlandsche regering aan te wijzen plaatsen, waarvan eene op Timor, van waar de lijn zal vervolgd worden tot het Australisch grondgebied op Melvill-eiland. In Australie neemt de regering aldaar denkelijk de voortzetting

voor hare rekening, waarvan het gedeelte tusschen de baai van Moreton tot Melbourne reeds is begonnen.

Australie, dat zich met reuzenschreden ontwikkelt, heeft als het verst verwijderde land het meeste belang in eene verbindeng met Europa, en zou, naar hetgeen wordt beweerd, niet ongenegen zijn om ten gunste dier verbinding een zekeren interest te waarborgen voor het kapitaal van hoogstens ƒ5,000,000, noodig geacht voor de uitvoering der concessie tusschen Melvill-eiland en Singapore, welke de heer Gisborne van de Nederlandsche regering kwam onderzoeken. Na Australie is het eerste belang der algemeene verbinding dat van Nederland. De regering heeft dan ook, nadat de heer Gisborne de artikelen van concessie overeenkomstig hare wenschen en inzigten gewijzigd en aangevuld had, den 16 Januarij jl. eene daartoe betrekkelijke overeenkomst met dien heer getroffen, welke door de heeren ministers van buitenlandsche zaken en van kolonien in de *Staats Courant* is medegedeeld. Nederland zal alzoo met zijne O. I. bezittingen in telegrafische gemeenschap komen.

— Z. M. de koning heeft dezer dagen ingetrokken het besluit van 28 Julij 1855, betrekkelijk de wijze van voordragt ter bevordering tot hoofdofficier bij de Nederlandsche Zeemagt.

— Den 15n. Januarij waren, volgens officiele opgaven, in de ondergenoemde entrêpots de daarbij opgegeven hoeveelheid ruwe suiker aanwezig, als: 12,350,855 p. te Amsterdam, 6,637.749 p. te Rotterdam, 13,709 p. te Schiedam, 643 338 p. te Dordrecht, 660,872 p. te Middelburg. Totaal 20 306.553

— In het jaar 1856 hebben de belastingen hier te lande opgebragt de som van ƒ55,615,605.67 en over 1857 ƒ56,526,654,92½, dus meerder in 1857 ƒ911,049,26½.

— In het Zuid Oostelijk gedeelte van Limburg heeft de Nederlandsche Bergwerk-vereeniging steenkolenlagen ontdekt. Of ze van genoegzaam belang zullen bevonden worden, om in exploitatie te komen zal eerst later kunnen blijken.

— Als een blijk van de buitengewoon gunstige weersgesteldheid kan dienen, dat zeker landbouwer, J. van den Broecke, in Zeeland, den 12 Januarij aan den koning een geschenk heeft gezonden van eenige Nederl. ponden boter, afkomstig van koeijen die nog in deze maand graasden.

— In eene circulaire, dezer dagen uitgevaardigd door het hoofdbestuur van het fonds, ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, wordt deze instelling in 1858, bij vernieuwing, dringend aanbevolen. Het hoofdbestuur herinnert daarbij, hoe het jaarlijks gedwongen is een gedeelte van zijn kapitaal te gelde te maken, zonder hetwelk een gedeelte der nu uit het fonds verzorgde militairen, daarvan zouden moeten worden verstoken.

Op 31 December ll. werden daaruit 745 verminkten, nageblevenen van verminkten of gesneuvelden, en 1113 infirmen, ondersteund. Een aantal van 930 sollicitanten, wachten nog op hunne opneming, waaronder zich een groot getal blinden bevinden; boven en behalve die aangenomen verzoekers, heeft men ten gevolge der bekrompenheid van het fonds, nog eene menigte behoeftige oude militairen moeten afwijzen. Het is dus wel te hopen, dat ter gelegenheid der bedoelde collecte, de Nederlandsche milddadigheid ruim in den nood dezer nuttige instelling zal voorzien.

Duitschland.

Te Augsburg nam men sedert eenigen tijd een vreemd verschijnsel waar. Aan een aantal vrouwen en meisjes werd soms op klaar lichten dag, maar meest bij schemer avond, onverwacht het hoofdhaar afgesneden. De operatie geschiedde zoo snel, dat het haar weg was, voor men regt bewust was, wat er gebeurde. De ijverigste waakzaamheid der politie, ondersteund door een aantal patrouilles, had geene andere uitwerking, dan dat de burgemeester van Augsburg openlijk in den gemeenteraad verklaarde, dat men wel personen in hechtenis had genomen, maar dat men steeds had misgetast. Zelfs hadden die rooverijen zich op Munchen en andere plaatsen overgeplant. De misdadiger is er echter eindelijk aan het licht gekomen en wel op deze wijze: Te Munchen werd een meisje des avonds uitgezonden, om in eene nabij gelegen herberg in een glazen kruikje een halve maat bier te halen. Naauwelijks was zij op straat, of zij bespeurde den haarsnijder achter zich. Met vastberadenheid keert zij zich spoedig om, sloeg de kruik op zijn hoofd aan stukken, maar maakte gelijkertijd met de aan het oor der kruik gebleven scherf zulk een scheur op het voorhoofd, den mond en den neus des daders, dat hij, hevig bloedende, het hazenpad koos. De bloedsporen voerden naar het slot, dat de hertog Max van Beijeren bewoont, en bij onderzoek bleek dat de jonge prins (broeder der keizerin van Oostenrijk) met eenige vrienden had gewed, dat hij een zeker aantal haarvlekten zou afsnijden; hetgeen hij, om de weddenschap te winnen, met de hulp van eenige bedienden trachtte ten uitvoer te brengen. Men zegt dat zijn vader hem, in regtmatigen toorn, het verblijf te Munchen, ontzegd heeft. Of de arme meisjes te Munchen Augsburg, Neurenberg, Manheim, enz. genoegdoening zullen erlangen, is nog niet bekend.

Rusland.

De keizerlijke academie van wetenschappen te St. Petersburg, heeft eene prijsvraag uitgeschreven over het zoo belangrijke ontwerp van het tegenwoordig oogenblik voor Rusland, te weten over de kwestie van de opheffing van het lijfseigenschap. De prijs, welke aan het beste antwoord op deze vraag zal toegekend worden, bedraagt 500 Hollandsche dukaten; en die antwoorden, welke niet zoo algemeen aan de vereischten voldoen, maar nasporingen bevatten omtrent een of verschillende staten, zullen regt hebben op 100 à 200 Hollandsche dukaten. De antwoorden moeten geschreven zijn in het Russisch, Fransch of Duitsch en toegezonden worden aan de genoemde academie te St. Petersburg. Het bekroonde geschrift zal uitgegeven worden door de academie en de schrijver er van zal 50 exemplaren ter zijner beschikking ontvangen. De antwoorden moeten voor 1 | 13 Maart 1860 ingezonden en de prijzen toegekend worden in de openbare zitting der academie op 29 December van hetzelfde jaar.

Engeland.

Uit Londen schrijft men:

Zekere John Raneij, uit de Vereenigde Staten, deed opmerkelijke verrigtingen door het plotseling temmen van paarden in tegenwoordigheid der koninklijke familie. Na vooraf eenigen tijd alleen gelaten te zijn met een veulen van 18 maanden, uit prins Alberts stallen, hetwelk geheel onbedwongen was, trad het koninklijk gezin de rijschool binnen en zag den heer Raney het dier, dat dood stil stond, bestijgen. Naderhand deed hij het paard op den grond liggen, hief de pooten op, enz. Hetzelfde geschiedde met twee paarden van vurigen en onbedwingbaren aard uit verschillende stallen aangebragt. Een daarvan werd aan het einde der rijschool gebragt, en gehoorzaamde zoodanig aan den heer Raney, dat het op zijn bevel tot hem kwam. Het geheim is toevertrouwd geworden aan den majoor generaal sir Richard Airy, die verklaard heeft dat de behandeling niets bevat, hetwelk door eenig rijder zou worden afgekeurd en de bijzonderheden zullen bekend gemaakt worden, zoodra er genoegzame bijdragen ingezameld zijn van belangstellenden.

— Als eene bijdrage tot de treurige geschiedenis van den slavenhandel kan het volgende voorval dienen, dat aan de *Shipping and Mercantil Gazette* van de Kaap de Goede Hoop, onder dagteekening van 27 November wordt medegedeeld. De Britsche kruiser *Sappho* bespeurde op de westkust een verdacht schip en deed zijn best jagt daarop te maken. Doch het water aan de kust was te ondiep. De *Sappho* zette daarom eene boot uit om het vlugtende vaartuig aan te vallen. Naauwelijks ontdekte men aan boord daarvan de manoeuvre of men wierp ⅔ der lading, 800 levende negers, over boord, en toen de bemanning zag, dat dit weinig baatte, nam zij de toevlugt tot de booten en ontvlugtte aan wal, het schip in den steek latende. Tusschendeks bevonden zich nog 400 zwarten. Van de over boord geworpenen is het welligt aan de helft gelukt al zwemmende het land te bereiken, om misschien weder dadelijk nagejaagd en op nieuw als slaven verkocht te worden.

Frankrijk.

Uit Parijs schrijft men:

In eene dépêche uit Rome, dd. 23 Januarij, wordt verzekerd dat de Pauselijke politie zich van eenige brieven heeft meester kunnen maken, die het bewijs behelzen dat aldaar eene insurrectionnele beweging op 15 Januarij had moeten uitbreken; men wachtte slechts op het signaal, dat niet gegeven is, waarschijnlijk omdat keizer Napoleon aan den moordaanslag ontsnapte. Er hebben daarop te Ascoli eenige arrestatien plaats gehad; de gearresteerden verklaarden stoutweg, dat zij een deel uitmaakten van een geheim genootschap, dat sedert 1850 meer dan 50 moorden om staatkundige redenen heeft bedreven.

— De *Patrie* verhaalt de volgende gebeurtenis: Op den avond van den aanslag op het leven van Keizer Napoleon stond een detachement lansiers van de garde bij het gebouw der Opera geposteerd. De uitbarstingen hadden plaats, de gewonden werden weggedragen, er was een kwartier uurs verloopen en nog stonden de manschappen in het gelid, met uitgetrokken sabel. » Is er ook iemand gewond?", vroeg nu de luitenant, » Ik," antwoordde een der lansiers, tevens op militaire wijze groetende. Een oogenblik later viel hij in onmagt, en overleed eenige minuten later, ten gevolge van zijn wonden.

De Handel van Calcutta in 1856.

(Vervolg en Slot van ons vorig No.)

De handel der overige staten met Calcutta is in vergelijking met de opgenoemde onbeduidend, vermits hun in- en uitvoer bijeengenomen slechts bedroegen in 1856 fr. 1,675,751 en fr. 1,924,067.

Deze cijfers kunnen een goed denkbeeld geven van het gewigt des handels met Calcutta. Voor het losbarsten van den opstand konde men met zekerheid aannemen, dat hij binnen kort nog zeer zou toenemen. Welken invloed die opstand met al zijne gevolgen uitoefenen zal, is voor den oogenblik natuurlijk zeer moeijelijk te bepalen. De toekomst die daarover beslissen moet, is echter niet ver verwijderd, doordien uit den tegenwoordigen stand der zaak genoegzaam blijkt dat het slechts eene militaire insurrectie geldt, waaraan het eigenlijke volk van Britsch Indie geen deel neemt. De Cipayers hebben de wapenen die Engeland hun in de hand gaf, tegen Engeland gekeerd, maar de groote massa der bevolking bleef rustig, gelijk dat nog onlangs in de troonrede van koningin Victoria op den voorgrond werd gesteld. Uit een handelsoogpunt mag men aannemen, dat zich in de regelmatige productie van den grond geene noemenswaardige stoornis heeft voorgedaan, en met uitzondering van de punten waar de eigenlijke strijd plaats had, bleef de bevolking van het overige gedeelte des lands getrouw aan hare gewone levenswijze en dagelijkschen arbeid. Dit wordt in alle correspondentien uit Britsch Indie erkend, en de algemeene handelsbeweging werd wel hier en daar geschokt maar heeft ten slotte toch niet veel geleden. Men hoort dan ook door lieden, die als de meest bevoegde regters erkend worden, beweren, dat de storing in de handels-aangelegenheden niet lang meer duren zal. Deze zienswijze heeft zich ook in Engeland, zoowel door middel der drukpers als in het Parlement en in de meetings reeds luide geopenbaard en in het belang van den handel in het algemeen zou eene bevestiging daarvan natuurlijk zeer te wenschen zijn.

Welke ook de maatregelen zullen zijn die Engeland tot herstelling zijner oppermagt in Britsch Indie zal nemen en wat ook het lot moge worden van de O. Ind. Compagnie, zoo veel is zeker dat de haven van Calcutta niets van hare belangrijkheid zal verliezen. Het is voor haar zelfs van gering belang of de residentie van den gouverneur generaal naar eene andere plaats verlegd worde. De rijkdom en de welvaart van Calcutta hangen alleen af van hare haven en niet van het verblijf aldaar der voornaamste vertegenwoordigers van Engelands gezag. Is Britsch indie bestemd om nog magtiger te worden dan het reeds is dan zal Calcutta meer dan elk andere plaats een deel van iederen vooruitgang en van elke verbetering verwerven. Het is de natuur die voor Calcutta meer gedaan heeft dan voor Bombay en Madras en zeer zeker zal in de eerstvolgende eeuwen en misschien wel voor altijd, Calcutta de voornaamste haven in die wateren blijven.

Het zal wel overtollig zijn hier bij te voegen, dat de doorgraving van de landengte van Suez nog onberekenbaar veel tot de welvaart van Calcutta zal bijdragen, vermits alle schepen van Europa en de Vereenigde staten zoowel voor de heen als voor de terugreis hunnen weg door de Middellandsche zee en de Roode Zee zullen moeten nemen; en dat Calcutta daarvan veel voordeel zal trekken, is aan geen twijfel onderhevig.

Reschid Pacha.

Die uitstekende staatsman, welke Turkije onlangs verloren heeft, werd in het jaar 1802 te Konstantinopel geboren. Zijn vader, Mustapha Effendi, was administrateur-generaal der goederen van de moskee des Sultans Bazajet en zijne moeder behoorde tot eene familie, van welke verscheidene leden hooge posten in den staat hadden bekleed. De moeder van Reschid, eene vrouw van een helder verstand en krachtigen wil, deed haren zoon eene uitnemende opvoeding geven, waarvan hij ook goede partij trok, vermits zijn schoonbroeder, Ali-Pacha, hem reeds op vijftienjarigen leeftijd tot zijnen bijzonderen secretaris verkoos. De jeugdige Reschid volgde zijnen beschermer als zoodanig naar de gouvernementen Morea en Brussa, en vervolgens naar Konstantinopel, werwaarts Ali-Pacha in het jaar 1822 als groot-vizier werd geroepen. Het mislukken der, achtervolgens tegen het in opstand gekomen Griekenland, gezonden expeditien, deed Ali-Pacha in ongenade vallen; de Divan legde hem ten laste, dat hij steeds te veel overhelde tot maatregelen van zachtheid en bevrediging, de eenige, welke, naar zijne meening, de opstandelingen onder het gezag der Porte konden terugbrengen.

Reschid, die zich reeds door groote bedrevenheid in het beleid van zaken had doen kennen, werd aanvankelijk secretaris bij den nieuwen grootvizier Selim-Pacha, dien hij in den veldtogt van 1829, tegen de Russen vergezelde. Izzet-Pacha, de opvolger van Selim-Pacha, behield hem als secretaris bij zich, en droeg hem zelfs den last op, om deel te nemen aan de onderhandelingen wegens het verdrag van Adrianopel. Bij zijn terugkeer, werd Reschid, dank zij den invloed van Pertew-Pacha, minister van buitenlandsche zaken, benoemd tot amedji (verslaggever van den divan, en in deze hoedanigheid nam hij, in de maand Januarij 1833, deel aan de zending van Halil-Pacha in Egypte. Gelijk men zich herinnert, was het doel dezer zending, om van Mehemet-Ali, die te Konieh overwinnaar was gebleven, de zoo gunstig mogelijke voorwaarden te bedingen, en was het aan de, met gelukkig gevolg bekroonde, pogingen van Reschid toe te schrijven, dat het verdrag van Koutahia tot stand kwam; een verdrag dat den Sultan destijds niet anders dan bevredigen kon.

Reschid had toen den ouderdom van 32 jaren bereikt. Zijne bijzondere kennis van de Fransche taal en letterkunde, alsmede de diplomatieke talenten, waarvan hij steeds de bewijzen had gegeven, deden den sultan besluiten, om hem tot vertegenwoordiger van Turkije bij het Fransche bewind te kiezen. Hij vertrok dus naar Parijs, en later naar Londen. Twee in het buitenland doorgebragte jaren, zegt een' zijner geschiedschrijvers; deden zijnen geest al meer en meer overhellen tot de Christelijke instellingen, terwijl zijne diplomatieke kennis, zijn eerbied voor de zachte en verlichte beschaving der andere Europesche volken, en eindelijk zijne zucht tot hervorming, in gelijke mate toenamen. Elken dag maakte hij, met smart, vergelijkingen tusschen twee orden van zaken, zoo geheel van elkander verschillende, en hij had niet ver te zoeken om in te zien, welke de oorzaak waren van het verval van het Turksche rijk, en welke middelen moesten genomen worden, om een onvermijdelijken ondergang te verhoeden. Doch, terwijl Reschid zich aldus toelegde op eene grondige bestudering van de instellingen zijner natie met die van de andere Europesche volken, was het zijnen beschermer, Pertew-Pacha, gelukt, om den ouden Khosrew uit het bewind te stooten en werd Reschid door hem uitgenoodigd, om als minister van buitenlandsche zaken deel aan het bestuur te nemen. Reschid begaf zich op weg. De man, die hem terugriep, had te veel gezag op zijn hart, dan dat hij zou gearzeld hebben, te gehoorzamen. Doch bij zijne aankomst te Konstantinopel was Pertew een lijk. Door eene dier intrigues, welke aan het hof des sultans zoo vaak voorkomen, was Pertews magt weinige dagen na zijne verheffing reeds weder gefnuikt. Men had hem naar Adrianopel verbannen. Doch op zekeren avond, toen de sultan Mahmoud bedwelmd was door overmatig gebruik van uitgelezen wijn, verhaalden Pertew's vijanden hem, hoe deze zich bij zekere gelegenheid over hem had uitgelaten en zijne slechte gewoonten, met name zijne onmatigheid, gegispt had. In den toestand, waarin Mahmoud zich bevond, was dit voldoende, om zijne woede te doen ontbranden. Onmiddellijk teekende hij een firman, waarvan hij reeds den volgenden dag geene herinnering meer had, om Pertew ter dood te brengen. Men draalde niet, met aan dit bevel te voldoen, en de edele en waardige Pertew werd geworgd, na zijn laatst vaarwel aan het leven te hebben toegeroepen, door het opzeggen van eenige verzen van zijne eigen vinding.

Reschid's val scheen nabij. De titel van vriend van Pertew was gevaarlijk geworden. Niettemin behield hij de portefeuille van buitenlandsche zaken, en het gelukte hem, zijne belagers, Akif- en Halil-Pacha, in ongenade te doen vallen, hoewel laatstgenoemde schoonzoon van Mahmoud was. Aldus het gezag in handen hebbende, begon Reschid de denkbeelden, welke zijne reis in het Westen had doen geboren worden, in toepassing te brengen. »Zijn bestuur, zeggen de schrijvers van: *Twee jaren van de geschiedenis van het Oosten*, werd gekenmerkt door rustelooze pogingen tot verbetering. Van hem ging uit de vorming der twee raden van het keizerrijk, waardoor de de werking van het bewind en van raad van openbaar nut, bestemd tot het uitwerken van administratieve plannen, werd geregeld. Doch deze pogingen dreigden hem te verpletteren en lieten hem slechts een steun vinden bij de Europesche gezantschappen.

De strijd tusschen de partijen werd intusschen al feller en feller, en Reschid zag zich eindelijk genoodzaakt het veld te ruimen, en zijne ongenade te voorkomen door het aanvaarden van het buitengewoon gezantschap in Engeland.

Na medegewerkt te hebben tot het handelverdrag van 1838, vertrok hij weder naar Londen, in de hoop tusschen beide rijken een of- en defensief verbond tegen Rusland te sluiten. Alvorens zijne bestemmingsplaats te bereiken, bezocht hij Parijs, Brussel, Berlijn, Weenen en Rome, alwaar hij bij den Paus in gehoor werd ontvangen eene omstandigheid, tot nu toe onbekend in de geschiedenis van het Ottomanische rijk. Van Rome begaf Reschid zich toen naar Parijs; aldaar aangekomen ontving hij de tijding van den veldslag van Nezib, binnen weinige uren door het Egyptische leger gewonnen en tevens den dood van Sultan Mahmoud, eene gebeurtenis welke zijn land op den rand des afgronds bragt. Reschid toonde bij deze gelegenheid, dat hij zich op de hoogte der gebeurtenissen wist te stellen. In allerijl vertrok hij naar Londen, alwaar het hem gelukte om het viervondig verbond, waarbij het bestaan van Turkije werd verzekerd, te sluiten, vervolgens begaf hij zich op weg naar

Konstantinopel, alwaar hij den 3n. September 1838 aankwam. Abdul Medjid was zijnen vader opgevolgd. De nieuwe vorst aarzelde niet om zijn vertrouwen te schenken aan Reschid, die weldra een invloed en magt verkreeg als hij onder Mahmoud niet bezeten had. De omstandigheden waren thans zijne plannen gunstig. Hij verzuimde dan ook niet, om van zijnen invloed gebruik te maken, ten einde den Sultan en den Divan op den weg van hervorming en verbetering in het staatsbestuur te brengen. Bij den Hatti-scherif van Gulhané, welke als eene der eerste vruchten van deze nieuwe staatkunde kan beschouwd worden, den 3 November 1839 uitgevaardigd, worden de onderdanen des Sultans het leven, de eer en de eigendom gewaarborgd, terwijl tevens eene meer regelmatige en gelijke verdeeling van lasten, eene regeling der heffing van troepen en van den diensttijd wordt aangekondigd. De komst van Reschid aan het bewind werd door verscheidene andere belangrijke maatregelen gekenmerkt. De kwestie van het Oosten waaraan hij natuurlijk ijverig deel nam, gaf een doorslaand blijk van zijne diepe kennis.

Het was voor de zesde maal dat Reschid Pacha tot den post van groot vizier was geroepen, toen de dood een einde aan zijn leven maakte.

Dood van de Koningin van Oude.

Op den 24 Januarij jl. is de koningin van Oude, die sedert eenigen tijd ziekelijk was en zich tot herstel harer gezondheid naar Egijpte wilde begeven, te Parijs plotseling, in den ouderdom van 54 jaar, overleden. Haar lijk werd den 26n. gebalsemd en door vier vrouwen uit haar gevolg bewaakt. Zij baden 's morgens en 's avonds bij het lijk.

Bijna geheel Parijs was den 27n. op de been om de begravenis bij te wonen.

De plegtigheid had plaats ten twee ure; op de Boulevards kon men zich letterlijk niet bewegen. Het lijk der koningin was geplaatst in eene zaal van het *Hotel Lafitte*. Het werd bewaakt door vrouwen en bedienden der Indiaansche vorstin. Deze laatsten rookten uit lange pijpen, in afwachting van het vertrek van den lijkstoet.

De doodkist werd geplaatst in eene lijkkoets, versierd met witte draperien, waarop de letter M was geborduurd. Zij werd getrokken door ses witte paarden.

Aan iedere zijde van de lijkkoets gingen personen van het gevolg der koningin, gekleed in lange, violetkleurige kleederen en met puntige hoeden op het hoofd. Achter de koets liepen twee knechts, in veelkleurige zijde gekleed; daarop kwam de zoon der koningin van Oude, te voet, ofschoon hij hinkt, zoodat twee personen hem ondersteunden. De prins droeg eene roode muts, met kleinen witten vederbos. Hij had een blaauw lakenschen mantel om. Achter den zoon der koningin kwamen Indianen, in rijken kleederdos. De stoet werd gesloten door twaalf rijtuigen. Het gebalsemde ligchaam der koningin van Oude is op het Mahomedaansch gedeelte van het kerkhof Père-Lachaise begraven.

De zoon der koningin, prins Mirza, heeft eene som van 1000 fr. aan den geneesheer gezonden, die bij zijne moeder eene visite heeft afgelegd. De agenten van politie die de orde bij de begrafenis handhaafden, ontvingen 2000 fr. Bij een brief in de dagbladen geplaatst, heeft de prins der bevolking van Parijs zijnen dank betuigd, voor de eer aan zijne moeder bewezen.

Liefdadigheids Bazar.

De prinses Czartoryski is gewoon jaarlijks van 21 tot 26 December in haar hôtel eene soort van bazar te openen; de winkelbedienden zijn jongeheeren en jonge dames, behoorende tot de aanzienlijkste familien van Parijs, en ijverig in de weer om hunne waar *ten voordeele der arme* Polen, voor wie die instelling bestaat, en *in naam der liefdadigheid* tot ontzettend hooge prijzen aan den man te brengen.

Onder anderen verkocht eene jonge hertogin *handschoenen*. Een jongeling naderde haar, koos een paar en vroeg: »Ik zou ze gaarne passen, mevrouw; zoudt gij zoo goed willen zijn mij behulpzaam te wezen?"

De hertogin, zonder een woord te spreken, rekte de handschoenen, strooide er poeder in en hield zich vijf minuten bezig met den kooper de handschoenen aan te trekken; verrukt was de jongeling toen de bewerking ten einde was geloopen.

»Ik dank u, mevrouw, hoeveel ben ik u schuldig?"

»*Tien* franken voor de handschoenen; *vijf honderd* franken voor het passen." De kooper gaf het geëischte met de grootste bereidvaardigheid, en honderd anderen hebben als hij, even duur een lonk of vriendelijk woord betaald.

De Crinolines.

Sedert verscheidene maanden vragen de ambtenaren der in- en uitgaande regten in Frankrijk dringend om magtiging van wege het rijk en het gemeentebestuur, om een onderzoek te mogen instellen naar hetgeen onder de 30 à 40,000 crinolines wordt vervoerd, die dagelijks de barrières van Parijs passeren. Die ambtenaren beweren dat de crinolines zijn uitgedacht door smokkelaars, en dat onder bescherming dier mechanieke rokken, enorme hoeveelheden tabak, cigaren, buskruid, voorloop, vreemde uurwerken, Chineesch porcelein, omslagdoeken, enz., benevens allerlei soort van eetwaren, vrij van regten worden ingevoerd. Tot dusver heeft het verzoek dier ambtenaren schipbreuk geleden op de galanterie van de Parijsche municipaliteit.

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Dingsdag, 2 Maart 1858.

Het Huis en Erf aan de *Saramacca straat*, La. E No. 60, aankomende den boedel Antje van Van der Vreugd.— *f* 3,400.— *Opgehouden.*

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 28 Februarij jl. de Eng. schooner *Excelsior*, kapt. Clonnel, van Demerarij

Den 1 dezer, de Eng. Brik *B. Cushing*, kapt. Somes, van Gloucester.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Stad Haarlem, kapt. J. Brandts, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit 8 dezer.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiesen, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Equator, kapt. Nieuwenhuis, adres bij M. M. Curiel.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Cornelia, kapt. de Leeuw, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

NAAR CURAÇAO EN MARACAIBO.

Josina Theodora, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal. Sluit *HEDEN*.

NAAR ST. THOMAS.

Anna Maria Henriette, kapt. G. Zwanenburg, adres bij J. Gisius. Sluit 5 dezer.

ADVERTENTIEN.

MAATSCHAPPIJ

Tot Onderlinge Hulp.

ALGEMEENE VERGADERING tot het doen van Verslag op ZATURDAG den 6n. dezer, des avonds te *zeven* uur. in het Huis aan de *Grave straat*, La. B No. 30, (*Konendjarie*).

Continuatie van *VENDU*,

op **Heden middag** om *vier* uren, ten Pakhuize van H. LYON & Co., te beginnen met No. **347** der **Catalogus.**

(3168)

In eene Apotheek wordt gevraagd: een bekwaam **BEDIENDE**. — Adres onder La. *C.* ter dezer Drukkerij.

(3170)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . . »—25
De prijs der Advertentien is per regel » —25